

ий і смердя- мусить бути і дійдуть до ціл-

ирати працю-

і бунту, то хай т викликують. ому часть бо- к випало би зі

оусьвідомлю-

Теорій.

оксальним, не м, як антисоці- хістами, син- зация сходять ти участі про

тисоціалісти- б на твердім

у, бо се дока- д-юніонізму з авархізму за

омоічна ну- промисловим отарям інших того часу у ідним еконо- а машинно, капіталіста, ену всяких на голодову чий в повній крайности.

рба „кождо- актеризована

привела ро- сь нищеням

я для англій- по іншому ряд законів також вида- ізніише зро- ну”. Англій- зближенню него, а навіть

торони і не- в'організував що трейд-ю- ніці?!) від буржуазії аї, коли про ціль. Але ча- ім кіясовим

а. Колиб во- толі не мо- визискувача- не можуть. наказують, зували. Чи ограєте, то би з вас най- не заплати- так нічого від збирати будете му- Мусите в не видусити шиканти му- о значають цю ть думати. страшити ні

кер, тільки правда. І див- він говорив. альки візьме

не давим, и, прийшли де треба!

соціаліст.

розумінням; трейд-юніонізм не служить йому більше за ціль, а тільки за средство до досягнення цілі — соціалізму.

Чи-ж не ясно, що і анархізм опирає ся на сім, самим нерозумінню робочих мас?

Згадайте анархістичну теорію „чим гірше, тим краще”. Що візвало сю теорію до життя, як не розпука, але в висшій степені не зрозумілої борби між працею а капіталом до і за вироетом трейд-юніонізма, котрий завив ся в узко економічній борбі за щоденними інтересами.

І так, гинуть причини, гинуть і наслідки.

Пшов нарешті пролетаріат по шляху соціалізму, — анархізм як антиполітична організація загубила грунт під ногами. І хоча-не-хоча прийшлоє йому приспособитись до нових умовин життя, завдяки чому дістав він деякі політичні закраски.

Бездомний

Московський рай.

Знов важкі хмари нависли над нами. Знов, як і перед чотирма літами всі чекають великої війни. На Балкані неспокойно. Болгарія і Чорногора за всяку ціну старають ся спроекувати Туреччину, а російські газети труляють про поділ держави султана. Зграя круків кружляє над нещасним краєм, щоби — при першій нагоді киднути ся на нього і роздзвобати. Чи круки погодять ся між собою при поділі здобичі — велике питане. Певніце, що держави візьмуть ся з собою за зуби, а тоді повстане така війна, якої ще світ не бачив! В першій дніі прийшло-б до війни між Австрією та Росією, і як та війна не скінчилась би дуже е можливим, що перед усім наш край, Галичина, почув би єї на своїй спині. Не дурно прецінь московські шпигуни і запроданці розпаношилиє у нас як у себе вдома, готуючи терен для війська московського царя! Не дурно Росія і євнаті бачить, якби забрати собі Галичину!

З сям мусимо поважно числити ся, і бути приготова ні на все.

Тому не від ріди буде усвідомити собі, як би вигля дав наш край; як би він опинив ся під владою московського царя, чого так прагнуть наші кацапи.

Отже припустім на хвилию, що мрії наших зрадників справдили ся і наш край став московською провінцією.

По цій Галичині стало би залогом московське війське, австрійські урядники були-б позникали, а на їх місце — як сарапча — налетіли-б московські „чиновники”. Соім було-б цікаво, а Галичина дістала-б царського губернатора, що, заслонений московськими багнетами, правив би краєм. В кождім повіті замість старости сиді би „справник” з цілою гордою озброєних в гверіі нагайки „стражників” та пильнував-би „порядку”.

Аж тоді мусіє би наш хлоп сидіти тихо! Бо як ба наприклад впадо йому в голову застрайкувати так як десять літ тому, — ну, то добре-б він на тім вийшов! Не досять і не двайцять хлопів впало-б труном за те, що захотіло ся їм зайвого грейцаря від нана! Не одну й не дві сотки висікли-б царські „стражники” різками, як се вони робили з нашими селянами на Полтавщині в 1902 і 1906 році!

Не лішєб вело ся і мійським робітникам. Фахові

Юнія поможе вам витривати страйк — каже. На будуче, як вступите до неї, ле- кше вам буде боротись. Зорганізовані скорше дібтєсь, висших зарібків, але то сїце не все. Юнія не займаєсь політикою. А політика а також дуже важна. В-ж своїми голосами вибрали мійську раду! Ви плати- те встановлені мійською радою податки на поліцію, котра вас нині-б і розгяляє. Сво- їми голосами вибралиєте губернатора, котрий прислав міліцію. Ви своїми голосами вибрали людей, що стягають з вас пода- тки на карабини і кулі для війська. Самі го лодувалиєте, аби було за що купити ба- гнет, який тепер вам в груди вбивають. Ви самі вибралиєте суддів, котрі вас нині замкнають в вязниці або засуджують на грошеві карі.

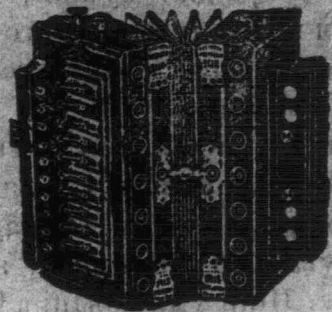
Ви самі не хотіли голосувати на соціалістич- них урядників, котрі домагалиєсь аби не віль- но було працювати дітям по фабриках. Зарібок кожного повинен бути такий, що- би було за що удержати родиву. Не до фабрики хотять соціалісти послати дітви, а до школи. Не хотілиєте на них голосу- вати. Ви вибрали людей, котрі вам перед виборами музику справляли, пивом або ци- гаром угощали, а нині за се багнетом і пал- кою, вчуть вас розуму і послуху” для фабри-

канта. Платили за їх вибори фабриканті, то їм тепер служать. Хочете полєкшати свою долю, успішнійше боротись, то не забудте при салдуєчых виборах голосува- ти на робітничых урядників, послів, алдер- менів, і суддів. Мають нині фабриканти „справедливість” для себе, можете ви го- тити й завтра для себе. Тільки навчїть ся го- лосувати! Дивїть ся хто нині стоїть при вас, коли ви голодні і позабавлені правної ошкі. Нема-ні одного з тях, котрих ви ви- бирали на всякі уряди. Э тільки соціалісти і юнії, дві робітничі організації. Вони за- вєгда будуть вас боронити, бо в них нема фабрикантів, тільки самі робітники, — та- кі як і ви. Ви потребуєте їх а вони вашої помічі. Ви громадою вийшли на страйк і певно виграєте, коли жадеє з вас не зра- дить братів своїх. Чомуж при виборах ма- лиєсь зрадити братів і себе?

Лучїть ся зі всіми робітниками в краю. Вудуйте юнію, будуйте соціалістичну партію, а певно забезпечите ліпший хліб для себе і ліпше житє дітям своїм. Страйкер слухав, і все видіє перед со- бою твар судді, котрий сказав його рало- на кару за „лікєту”. Мовчить. Вже розу- міє тепер, що се з борби і як її треба вести. Пролетар.

РОДИМЦІ — СХАМЕНІТЬ СЯ!
Перестаньте своїм тяжко запроцьованим грашем кормити чужинців, ворогів нашого народа
Горїть ся всі до своїх, які обслувають Вас ЧЕСНО, ТОЧНО І СКОРО.

TEL. 2237 ST. JOHN.

РУСКИЙ БАЗАР

(RUTHENIAN BAZAAR)

Найбільша Руска Торговельна Сілка в Канаді.
Руска Друкарня і Книгарня

ПРОДАЄ:
Книжки вєского змієту, Годичники, Перетати, Бритви, Грамофони,
Гермонії, фотографічні апарати і т. д.

Пишіть по наш великий ілюстрований каталог, котрий висилаємо даром кождому, хто пришле нам свою адресу.

RUTHENIAN BAZAAR --- 901 Main St. Winnipeg, Man.

ВЖЕ ВИЙШЛА! ВЖЕ ВИЙШЛА!

Довго очіждана а найпотрібнійша книжка для кождого, що приїздить в новий світ, а то:

„ПРОВІДНИК” або практичний підручник до науки англійської мови, в короткім часі і без помочи учителя.

Книжка обниммає 10 великих аркушів друку (320 сторін) а містить в собі: азбуку руску і англійську писану і друковану з вимовою, найновішю і найлєкшу граматику, розмови руско-англійські на всякі случаи, великий дуже гарно улажений і повний руско-англійський і англійсько-русний СЛОВАР з вимовою кождого аизрау, порадник, як писати рускі і англійські листи на різні оказї, вієр на Моні-Ордєр і всі найпотрібнійші інформації для всіх як: за міри, ваги, час гроші і т. д. Ціна сеї книжки \$1.50, а в полотняній оправі з золотим вітєнком \$2.00.

Хто ордерує 5 штук нараз даємо один даром.
Замовляйте у Видавництва на виразну адресу:
Руска Knyharnia

860 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.
КАТАЛОГІ КНИЖОК ДАРОМ.

би він до неї дістав ся, вєже не й кажу. Вони є такі великі, що наневно протягом кількох літ — половина краю виділила-би, втікаючи від них до Америки. Не знайшов би люд поратунку ані в суді, де судять ті-ж самі „чиновники”, де навіть порозуміти ся-б він не міг, бо там судили б по московськи; не знайшов би він поратунку ані в царя, бо найбільш катюг зі своїх урядників, що від голови до ніг збризані людською кровю, відзначає цар і приближує до свого трону!

Ні майно, ні честь, ні житє навіть людське не є забезпечене в сїм проклятім краю дичі і насильства, що зветь ся Росією або Московщиною. Пужда, сваволя царських урядників, тюрма та нагаї чекали-б наш люд і наш край, як би він дістав ся під московське ярмо. Одним лиш було-б добре під Москвою — подільським обшарникам та нашим запроданцям капалям. Тому то вони так кохають ся між собою, тому то вони кидають оком за московську границу!

Коли ви не хочете, люди, аби з вами поводили ся як з поємд, шмагаючи вас що дня нагаєм — стережіть ся Росії!

Коли ви не хочете, щоби вам остатній грейцар вдерли у вас на московські податки — стережіть ся Росії!

Коли ви не хочете, щоби вам вирвали ваш язык і сьміяли ся з мови батьків ваших — стережіть ся Росії!

Коли ви не хочете, щоб московська дич розпаношилаєсь по ваших селах і містах, як вовки в стаді — стережіть ся Росії!

Стережіть ся рівно-ж тих, що оповідають вам байки і ісеняїниці про московський „рай”. Се зрадники свого народу!

Московська bestія лєше причаїла ся, аби — коли прийде відповідний час — плигнути на нас! І коли сей час дійсно прийде, коли московська bestія завїтає до нашого краю, — треба, аби всі і кождий знали, що мають з нею робити!

„Вперед” Дм. Д.

Хлопська Данія.

Маленький край Данія, є нині першим представителем народньої культури на цілім світі. Дунці так дубають о просвіту, що де тільки рушає ся, там зараз запроваджують свої наукові заведеня. Навіть в Злучених Державах Америки — заложили вже 13 своїх хлопських університетів, подібних старокраєвим, з котрих луччі науки бють на цілий світ.

В 1906 р. було в Данії 71 хлопських університетів і 14 рільничих шкіл. Всіх учеників було разом 6,689, з того 3,196 женщин а 3,493 мушци. Завдяки сїй дбалоєті о образоваєне, дунські селяне дійшли до не зрів- наної свли так в господарстві як і політиці. Нині се- льяне володють краєм. Су- часнай президент міністрів був народним учителем і обравував ся в хлопським

університеті. Міністер ріль- ництва є селянином а міні- стер публичних робіт є сп- дрїєть, тяжку працю і безна- станне образоваєне, дійшов селяньський стан до подив- ляючих поступів в госпо- дарстві і рільництві, котрі сталиєсь основою його до- бробуту.

І те все сталоєсь в цівето- літтю. Противно краї з пля- хощькою господаркою; крім нужди, нічим не можуть по- величатись!

культурнійших і найзамож- нійших держав Європи. Че- рез сталу енергію, му- дрїєть, тяжку працю і безна- станне образоваєне, дійшов селяньський стан до подив- ляючих поступів в госпо- дарстві і рільництві, котрі сталиєсь основою його до- бробуту.

От просвіта! Перед кіль- кадесяти роками стан селян- ський був станом низьким і ученим — нині стоїть над- цілим краєм. А разом з се- льяньством, яке становить головну основу народа, ці- лий край підніє ся з недої- і темноти до одного із най-